

Nr 447.

Godkänd av första kammaren den 18 juni 1920.

Godkänd av andra kammaren den 18 juni 1920.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1921 års taxering till kommunal inkomstskatt.

(Andra särskilda utskottets utlåtande nr 4.)

Till Konungen.

I en den 12 mars 1920 dagtecknad proposition, nr 234, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet för finansärenden samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1921 års taxering till kommunal inkomstskatt.

Riksdagen, som icke antagit det av Eders Kungl. Maj:t i proposition nr 191 framlagda förslag till kommunalskattelag, har för sin del beslutat en provisorisk lösning av kommunalskattefrågan på grundval av bevillningsförordningen. I bevillningsförordningen enligt dess av riksdagen beslutade lydelse har emellertid vid 12 § i förordningen och 11 § i de därvid fogade särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen ansetts böra införas, med erforderliga textförändringar, enahanda bestämmelser om rätt till avdrag vid taxering till inkomstbevillning, som

av Eders Kungl. Maj:ts i kommunalskattelagförslaget 42 § med därtill hörande anvisningar föreslagits skola medgivas vid taxering till kommunal inkomstskatt. På grund härav och då riksdagen i sak icke haft något att erinra mot bifall till Eders Kungl. Maj:ts föreliggande förslag till förhöjda skattefria avdrag, har riksdagen ansett sig böra företaga en omarbetning av förslaget för att bringa detsamma till överensstämmelse med bevillningsförordningens text.

På grund av vad sålunda anförts får riksdagen, under förklarande, att Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag icke kunnat av riksdagen i oförändrat skick bifallas, härmed tillkännagiva, att riksdagen antagit följande

Förordning med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1921 års taxering till bevilning av inkomst.

Härigenom förordnas, att vid 1921 års taxering till bevilning av inkomst skola beträffande här i riket mantalsskriven svensk medborgare vid fastställandet av den i mantalsskrivningskommunen beskattningsbara inkomsten, i stället för de i 12 § 3 mom. av förordningen den 28 oktober 1910 angående bevilning av fast egendom samt av inkomst samt 11 § av de därvid fogade särskilda anvisningar till ledning vid taxeringen meddelade föreskrifter, följande bestämmelser lända till efterrättelse:

a) Från den taxerade inkomsten avräknas hälften av de belopp, som enligt förordningen med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1921 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt skola såsom orts- och familjeavdrag avdragas från den skattskyldiges till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade belopp; dock att, om vad sålunda skall avräknas icke uppgår till jämnt femtiotal kronor, belopp, som överskjuter fullt femtiotal, bortfaller.

Den del av den taxerade inkomsten, som överstiger vad sålunda skall avdragas men icke dubbla summan därav, medräknas till hälften; återstoden av den taxerade inkomsten medräknas i sin helhet.

b) Den slutsumma, som sålunda erhålles, utgör den beskattningsbara inkomsten med iakttagande dock av följande:

1) Den beskattningsbara inkomsten må ej med tillämpning av de under a) angivna bestämmelser sättas lägre, än att den tillsammans med den skattskyldiges i andra kommuner taxerade inkomst motsvarar hans inkomst av förmögenhet, beräknad till fem procent av den uppskattade förmögenheten.

Därest skattskyldig vid nästföregående års utgång ännu icke uppnått sexton års ålder eller därest skattskyldigs förvärvsförmåga prövas hava varit nedsatt till följd av sjuklighet, olyckshändelse, ålderdom, oförvårdad arbetslöshet eller annan dylik orsak, eller därest eljest särskild anledning därtill föreligger, äger dock beskattningsnämnd, efter prövning av omständigheterna i varje särskilt fall, medgiva undantag från vad sålunda stadgats.

2) I enskilda fall, då skattskyldigs skatteförmåga på grund av särskilda omständigheter (långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än dem, för vilka han äger åtnjuta familjeavdrag, eller annan därmed jämförlig omständighet) är väsentligt nedsatt, må den beskattningsbara inkomsten nedsättas med högst 700 kronor under det belopp, vartill densamma vid tillämpning av de här ovan i övrigt givna stadganden eljest skolat bestämmas.

Särskilda anvisningar till ledning vid avdragens beräkande.

Till ledning vid tillämpningen av bestämmelserna i a) torde kunna tjäna följande exempel.

1. A, vilken i mantalsskrivningskommunen taxerats till bevillning för en inkomst av 500 kronor, har i annan kommun taxerats till bevillning för mera än 100 kronor och är sålunda icke fri från inkomstbevillning i mantalsskrivningskommunen. Därest han är ensamförsörjare och bosatt inom ort, å vilken vid beräkande av det till inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet normalt må åtnjutas ett avdrag av 600 kronor och alltså enligt de för 1921 års taxering gällande särskilda bestämmelser av 900 kronor, skall vid taxeringen till inkomstbevillning i mantalsskrivningskommunen avdragas hälften av sistnämnda belopp eller 450 kronor samt av återstående 50 kronor medräknas allenast hälften, vadan den till bevillning beskattningsbara inkomsten utgör 25 kronor, vilket belopp enligt 12 § 5 mom. bevillningsförordningen skall avjämnas till 20 kronor. Är han däremot bosatt å sådan ort, att vid 1921 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt må åtnjutas ett avdrag av minst 1,000 kronor, eller är han såsom familjeförsörjare berättigad till avdrag, som tillsammans med ortsavdraget uppgår till eller överstiger nämnda summa, och om alltså hälften av vad sålunda må avdragas vid taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt motsvarar eller överstiger hans till bevillning uppskattade inkomst, återstår icke någon beskattningsbar del av densamma.

2. B har taxerats till bevillning för en inkomst av 840 kronor. Därest han enligt förordningen med särskilda bestämmelser om avdrag vid 1921 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt är berättigad att vid taxering till sådan skatt tillgodonjuta Ortsavdrag och familjeavdrag med tillhoppa 1,200 kronor, skall hans till bevillning beskattningsbara inkomst beräknas sålunda, att, sedan från den taxerade inkomsten, 840 kronor, avräknats hälften av ovannämnda avdragsbelopp med 600 kronor, återstående belopp av 240 kronor upptages såsom beskattningsbart till hälften eller alltså med 120 kronor.

Därest den till bevillning taxerade inkomsten överstiger summan av de vid taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt medgivna avdrag, till vilka hänsyn skall tagas i nu förevarande avseende, blir den till bevillning beskattningsbara inkomsten vid tillämpning av bestämmelserna i a) lika med den taxerade inkomsten med avdrag av tre fjärdedelar av nu ifrågavarande, vid taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt medgivna avdrag.

Om sålunda en person taxerats till bevillning för en inkomst av 3,000 kronor och vid taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt är berättigad tillgodonjuta Orts- och familjeavdrag med 1,200 kronor, kan den till bevillning beskattningsbara inkomsten beräknas sålunda, att från den taxerade inkomsten, 3,000 kronor, avdrages $\frac{3}{4}$ av 1,200 kronor eller 900 kronor, vadan alltså återstår en beskattningsbar inkomst av 2,100 kronor.

Innebörden av stadgandena i b) belyses av följande exempel:

1. C har taxerats till bevillning för en inkomst av 3,000 kronor samt är berättigad att vid taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt tillgodonjuta Ortsavdrag och familjeavdrag med tillhoppa 1,800 kronor. Vid tillämpning enbart av de under a) meddelade bestämmelserna skulle alltså den till bevillning beskattningsbara inkomsten utgöra 1,650 kronor. Därest emellertid den skattskyldige äger förmögenhet, må — där ej sådant förhållande, varom i b) punkt 1) andra stycket eller punkt 2) sägs, är förhanden — den beskattningsbara inkomsten i anledning av nämnda avdrag icke sättas lägre än till 5 procent av förmögenhetens vid taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt uppskattade belopp. Har förmögenheten uppskattats till 50,000 kronor, skall inkomsten av densamma anses hava utgjort 2,500 kronor, vartill alltså den beskattningsbara inkomsten upptages. Om förmögenheten uppgår till så stort belopp, att 5 procent därav motsvarar eller överstiger den taxerade inkomsten, 3,000 kronor, upptages denna inkomst i sin helhet såsom beskattningsbar inkomst.

2. D har taxerats till bevillning för en inkomst av 2,000 kronor, som enligt de under a) givna bestämmelser skall beräknas till en beskattningsbar inkomst av 800 kronor. Därest D taxerats för en förmögenhet av 32,000 kronor, skall alltså enligt bestämmelsen i b) punkt 1) den beskattningsbara inkomsten upptagas till 1,600 kronor. Om emellertid D:s förvärvsförmåga till följd av exempelvis sjuklighet varit nedsatt till hälften, bör beskattningsnämnd tillämpa den nämnden tillagda befogenhet så, att av de enligt a) medgivna avdrag, 1,200 kronor, hälften får avräknas å den till 1,600 kronor beräknade inkomsten av förmögenhet. Den beskattningsbara inkomsten bör alltså i detta fall bestämmas till 1,000 kronor. Därest den beräknade inkomsten av förmögenhet i stället varit 1,400 kronor eller därunder, bör den skattskyldige i nu angivna fall få tillgodonjuta de enligt a) medgivna avdrag oavkortade och den beskattningsbara inkomsten alltså utföras med 800 kronor.

Såsom exempel å icke särskilt angivna förhållanden, som böra föranleda taxeringsmyndighet att medgiva undantag från bestämmelsen i b) punkt 1), må nämnas de fall, att skattskyldig har att utöva omvårdnad om närstående person och på denna grund icke alls eller allenast i mindre omfattning kan ägna sig åt särskild förvärvsverksamhet, att skattskyldig avgått med pension från av honom innehavd tjänst, att skattskyldig är änka, som vid tiden för mannens frånfalle icke innehaft särskild anställning, o. s. v.

Avdrag enligt b) 2) må medgivas utan hinder därav, att inkomsten är att anse såsom inkomst av förmögenhet. Sådana utgifter för annans underhåll, som avses i 11 § 2 mom. 4) c) bevillningsförordningen, må icke åberopas såsom grund för avdrag enligt detta stycke.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1921.

Stockholm den 18 juni 1920.

Med undersåtlig vördnad.